

[Nymann]

er fuldstændig ude af trit med det, man kalder et normalt familiemønster.

Hvis der ikke kan gøres noget ved noget sådant, burde der laves regler for, at der kunne det, for det er altså perverst og nedbrydende. Derfor er jeg meget ked af, at ministeren ikke kunne forårsage, enten at filmen blev trukket tilbage, eller at ophavsfolkene til den fik en eller anden reprimande, for den ligger altså på et niveau, som absolut ikke kan tolereres af normale personer.

Jeg vil endnu en gang opfordre ministeren til at komme herop og tilkendegive, om det virkelig kan være meningen, at statsmidler skal bruges til den slags mere eller mindre perverse ting.

Nathalie Lind (V):

Jeg har desværre endnu ikke haft lejlighed til at se denne film, men jeg så instruktøren udtale sig i TV i mandags, og det var egentlig tilstrækkeligt: en statsstøttet film, hvis instruktør udtaler, at så længe der ikke er tale om tvang, fandt han det rimeligt og rigtigt, at der også var seksuel omgang inden for familiens område.

Når jeg begynder på denne måde, er det, fordi jeg har en mindelse om, at vi før har haft meget vanskelige forhandlinger og afgørelser her i folketinget angående film eller andre kunstværker, som kunne støttes med statsmidler. Jeg henviser til den forespørgselsdebat – den var rejst bl. a. af de konservative – som fandt sted den 16. maj 1975, og ministeren må selvfølgelig være orienteret af sine embedsmænd om, at det er Jens Jørgen Thorsens Jesusfilm, jeg taler om her. Dengang blev der nedsat et udvalg, som skulle se på, under hvilke vilkår man kunne give offentlige bevillinger, men jeg mener, det aldrig blev færdigt.

Jeg vil her spørge ministeren, hvilken viden han har om dette, og hvordan det ligger med henblik på den kommende revision af filmloven.

Jeg vil gerne have lov til at citere statsminister Anker Jørgensen, der også dengang var statsminister, og som her i tinget – det står sp. 6590 i Folketingstidende 1974-75, 2. samling – sagde, at i flertallet af tilfælde havde systemet med, at uafhængige organer havde truffet afgørelsen, fungeret godt. »Men den afgørelse, som direkte og hårdt har stødt

an mod, hvad folketinget og befolkningen finder rimeligt og forsvarligt, er jo dog heldigvis også noget enestående.«

Ja, det er rigtigt, at det er enestående, men folketinget vedtog en dagsorden om, at man skulle have disse ting klaret op, og derfor spørger jeg ministeren: hvad kan vi få af oplysninger om, hvordan situationen er i dag?

Poulsgaard (FP):

Vi har en kulturminister, der så gerne vil være venlig. Vi har set interviewer med kulturministeren i fjernsynet og andre steder: alt skal støttes, bare der var råd til det. Ministeren ville så gerne det hele.

Dette er ikke så meget jura, og det er ikke regler og forordninger. Jeg vil derfor spørge det parti, som kalder sig folkepartiet, og som er det største parti i dette land, endnu desværre, socialdemokratiet, som da også har mange fornuftige mennesker med: vil I eller vil I ikke bruge den magt, I besidder, til at ændre ved sådan noget? Vil I fuldstændig nedbryde samfundsnormerne, værdinormerne? Hvordan skal samfundet så komme til at køre? Man kan forstå, at for sådan nogle revolutionære fyre som hr. Wilhjelm er det vand på deres mølle, men at socialdemokratiet vil være med til stiltiende at se på, at denne nedværdigelse og forhånelse af ægteskabet skal finde sted, nægter jeg at tro på kan være rigtigt. Jeg håber, der er et mandfolk i den regering, der siger: vi vil have dette ændret, og det skal være her og nu.

Ministeren for kulturelle anliggender (Lise Østergaard):

Over for hr. Poulsgaard kan jeg bare henviser til den bemærkning, jeg gjorde i mit første indlæg: at dette, at en film eller ethvert andet kulturprodukt er debatskabende, kan i sig selv ikke være nogen ulykke; og det fremgår jo tydeligt af hr. Poulsgaards diskussion om, hvad der er rigtigt eller forkert, hvad der er godt eller ondt, at der her er tale om en film, som er debatskabende.

Som svar på det spørgsmål, fru Nathalie Lind stillede mig, vil jeg gøre opmærksom på, at det udvalg, fru Nathalie Lind nævnte, var et udvalg, hvori folketinget var inddraget; det var et folketingsudvalg, der beskæftigede sig med disse ting. Hvad den endelige konklusion på det udvalgsarbejde var,